

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΤΑ ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

Δυό χαρτοπαίκτες συναντώνται :
-Σάν τ'α μάραθα, θρέ αδελφέ... Τι έγινες;... Έχομε δεκα πέντε ημέρες να σέ δούμε...

3 X 20 = 60 !...

Κάποιος επίσκοπος στήν Άγγλία διάταξε τούς κληρικούς να μὴν ἔχουν στό μέλλον ὑπηρετίες κάτω τῶν 60 ἐτῶν.
Ύστερα ἀπό κάμποσο καιρό, περιοδεύοντας μιὰ μέρα στήν περιφέρειά του, βρήκε σέ κάποιο χωριό τόν εὐτραφή ἐφημέριο νά ὑπηρετῆται ἀπό τρεῖς δροσερώτατες κοπέλλες 20 χρόνων.

Ὁ ὑπόφυιος Κυνηγός :
-Δέν μού λές, φίλε μου, τί πρέπει ν' ἀγοράσω γιά τό κυνήγι;... Τί καί τί εἶδη;...

Περιπελεγμένες περιπλοκές
-Ακόμα δέν παντρεύτηκαν ὁ Κοκός κ' ἡ Κική;... Γιατί τό κλωθουρίζουν τόσο;

Μάθημα πραγματογνωσίας :
Ὁ δάσκαλος στό μαθητή:
-Εἶδες ποτέ σου δέρμα ἱπποπόταμου
-Μάλιστα...

Μάθημα πραγματογνωσίας :
Ὁ δάσκαλος στό μαθητή:
-Εἶδες ποτέ σου δέρμα ἱπποπόταμου
-Μάλιστα...
-Μπράβο!... Καί ποῦ τό εἶδες:
-Ἐνῶν σ' ἕναν ἱπποπόταμο!...

γυναίκα του καί τόν δεύτερο καπετάνιο του χωρίς νά χυμῆση ὅπως τούς... Μά περίμενε, μὲ πικρὴ θλίψη, τὴν ὥρα τῆς ἐκδικήσεως τῆς ἐκδικήσεως πού του ὑπέσθαι ὁ Γκολδόβιφ...

Ὁ Χέρτζ ἔνοιωσε τό κεφάλι του νά βουίζη μὲ τὴ σκέψη ὅτι ὁ Ντάν ἔπρεπε τώρα στήν ἀγκαλιά τῆς Μίνας, πού τὸν περίμενε μὲ ἐρωτικὴ λαγύρα... Ἡ νύκτα ἦταν ἀγρία... Ἐκανε τρικυμία!...

Ἄπὸ τότε ὁ Χέρτζ εἶνε τρελλός! Ἐχασε τὴ θέσι του καί γυρνᾷ σάν ἀγρίμι στοὺς δρόμους τοῦ Σίνεϋ... Ἰσως νά τὸν συναντήσουμε κάποτε... Μὰ ἡ ἱστορία μου αὐτὴ δέν τελειώσε ἀκόμα... Ἐγὼ νύ προσέσω καί κάτι ἄλλο: Μιὰ μέρα, βρῆκα, στήν Γκολδόβιφ μαγαζιάρη, χωρὶς νά μορφοῦσαν ν' ἀνακαλύψουν τὸν δολοφόνο... Ὅλοι εἶνε βέβαιο, πῶς τὸν σκότασε ὁ Χέρτζ... μὰ κανεὶς δέν ἔχει τό κουράγιο νά καταγγεῖλ τὸν ἀτυχο καπετάνιο...

JEAN LASERRE

ΓΝΩΜΙΚΑ, ΣΚΕΦΕΙΣ, ΛΕΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ὅταν ἀγαπᾷ κανεὶς καὶ ἀνταγαπᾷται, τὸ παρὸν εἶνε τόσο ὁμοῦφο μ' αὐτὸν, ὥστε δέν μπορεῖ νά σκεφθῆι καθόλου γιά τὸ μέλλον.

Για μερικοὺς ἄνδρες ἡ ὁμορφιά τῆς γυναίκας εἶνε ἀνάλογη μὲ τὸ μέγεθος τῶν πολιτικῶν πεπραγμένων πού τὴν στολίζουν.

Ἡ γυναίκες εἶνε πλάσματα ἀσθενικά, γιατί δέν ἔχουν ἄλλο στήριγμα καὶ ὄλο ἀπ' τὴν καρδιά τους.

Ἐάν ἕνας σύζυγος ἰσχυρίζεται ὅτι τὸ ρεῖμα τῶν ποταμῶν τραβᾷται ἀπὸ τὶς ἐκβολὲς πρὸς τὶς πηγὲς των, ἡ σύζυγος του εἶνε ὑποχρεωμένη νά τὸ πιστέψη μ' ὅλη τῆς τὴν ψυχὴ καὶ μ' ὅλες τῆς τῆς δυνάμεις.

Ἄν ἐξακολουθήσουν ἡ γυναίκες νὰ φοροῦν τὸ ἀκαλαίσθητο αὐτὸ ἐσώρηχο πού λέγεται κορσές, θὰ χάσουν ἐντελῶς τὴν καλαισθησία τους καὶ μαζὶ μ' αὐτὴν καὶ τὴν ὁμορφιά τους.

Ἄλλοτε δέν ἦταν καθόλου σπάνιο τὸ νά βῆ κανεὶς στή Γαλλία Ἄσπιδες, Ἀφροδίτες καὶ Νιδές. Σήμερα, πού κυριαρχεῖ ὁ κορσές, δέν βρῶσκει τίποτ' ἄλλο ἀπὸ σφῆκες!

Ὁ χρόνος καὶ ἡ θέλησις βάζουν τελειὰ καὶ παῦλα στὸν ἔρωτα.

Ὁ γάμος εἶνε μιὰ ἀνοησία, πού διατρέττειται ἀπὸ δύο πρόσωπα. Μὲ τὸ πέρασμα ὁμοῦ τοῦ χρόνου ἡ ἀνοησία αὐτὴ γίνεται κάτεργο γιά τρία καὶ περισσότερα άτομα.

Γυναίκα τεμπέλα καὶ ἐνάστερος συγχρόνως, εἶνε ἀδύνατον νά ὑπάρξη.

Ὁ ἄνδρας πού δέν ἀφοσιώνεται στή γυναίκα του, δέν πρέπει νάχη παράτονο, ἀν ἐκείνη γλυκοκλιττᾷται τοὺς γείτονους.

Ὁ ἀληθινὸς ἔρωτας κάνει ἀδέξιους καὶ τοὺς πρὸ ἐπιδόξους ἔραστας.

Ὁ ἄνδρας πού συγγενεῖται ἀκόμη ἀπὸ τὴν ὁμορφιά μὲς γυναίκα, δέν εἶνε γέρος. Τὰ γερῶματα δέν ἀρτίζονται μὲ τὸ ἀσπριασμα τῶν τριχῶν, ἀλλ' ἀπὸ τὸ μαύρισμα τῆς καρδιάς.

Ὅτε ἕνα φροῦριο, ὅτε τὰ χρήματα, ὅτε καὶ τίποτε ἄλλο, εἶνε τόσο δυσκολοπροφύλακτο, ὅσο ἡ γυναίκα.

Εἶνε εὐκόλο νά βῆ κανεὶς μὰ φιλενάδα, ὅπως καὶ τὸ νά διατηρῆσθῆι τὴ φίλια ἑνὸς ἀνδρός. Εἶνε δυσκολοκατο ὁμοῦ τὸ νά βῆ κανεὶς ἕνα φίλο καὶ νά διατηρῆσθῆι τὴ σιλία μὲς γυναίκας.

Ἡ καρδιά τῆς γυναίκας ἀποτελεῖ ἕνα μέρος τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλὰ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς, ὅπως συμβαίνει καὶ στὸ στερεώμα, μεταβάλλεται νύκτα καὶ μέρα.

Ἡ ζωὴ μας θάταν ἀληθινὸς παράδεισος, ἀν οἱ γονεῖς ἦσαν πάντοτε νέοι καὶ τὰ παιδιὰ δέν μεγαλώνανε ποτέ.

Ὁ γάμος χωρὶς παιδιὰ εἶνε, ἀν ὄχι κατάρη, τοὐλάχιστον ὁμοῦ ἀτέλεια.

Ἡ γυναίκες πού φοβοῦνται κάθε στιγμὴ μὴν τύχη καὶ πέσουν ἐκ κανένα σφάλμα, δέν κάνουν σχεδὸν τίποτ' ἄλλο, παρ' αὐτὸ πού προσπαθοῦν ν' ἀποφύγουν. Καὶ συμβαίνει αὐτὸ, ἐπειδὴ ὁ ὑπερήφανος φέβος προδιαθετῆι τὰ πνεύματα στήν πλάνη, ὅπως καὶ τὰ σώματα στήν ἐρωστέια.

Ὅποιος θέλει νά κάνει μιὰ γυναίκα νά τοῦ πῆ ψέματα δέν ἔχει παρὰ νά τὴν ρωτήσῃ γὰ τὴν ἡλικία τῆς.

Οἱ ποιητὰ ζοῦν γιά τοὺς ἄλλους. Ἡ ψυχὴ τῶν ἀποκρυσταλλοῦται καὶ γίνεται κάτοπτρον, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου πάντες ἀντιέκρυσταλλοῦνται. Αἱ γυναίκες ὁμοῦ κρατοῦσι πάντοτε τὸ κάτοπτρον αὐτὸ δι' ἑαυτὰς καὶ μόνον.

Γιὰ τὸν καλλωπισμὸ τους ἡ γυναίκες χρειάζονται τὸσο ὄρεξ, ὅσοι γὰ χρωμαζοῦν ἕνας ἄνδρας περίπου γιὰ νὸ καθαρίσῃ ἕναν σταῖλο, μέσα στὸν ὁποῖο σταυλίζονται σαοαντατέσσαρα ζευγάρια ἄλογα.

